

Ráno

Druhá tráva

Vrátil se den jako nezvaný host,
sundal si klobouk a šál,
tobě dal růže, mně Chagallův Most,
ale dlouho se neohřál.

Přiletěl vítr až z dalekých And,
zvedl ti sukni a pak
zaržál jak zvíře, jak tisíc Rosinant
a plakal jak pták Ohnivák.

R: Házíš mi slova jak na stěnu hrách,
otvíráš dveře dokořán,
ztrácíš se v dálce jak stín v korunách,
ztrácíš se do všech stran.

Snáší se ráno jak ledová tříšť,
jak příkrov, jak obrovský fez,
chladné jak dech ze starých pohřebišť
a pyšné jak Irokéz.

Sbalil jsem kufry a dopil svůj čaj
a prst se mi na klíce chvěl,
ve všem jsem hledal nějaký jinotaj,
ale žádný jsem nenašel.

R: Házíš mi slova jak na stěnu hrách,
otvíráš dveře dokořán,
ztrácíš se v dálce jak stín v korunách,
ztrácíš se do všech stran.

Vrátil se den, ten starý kadeřník,
podal mi ruku a šel,
zvenku se ozýval nářek a křik,
ale tebe jsem neslyšel.